

Elk huis heeft z'n grens

Klucht in drie bedrijven

door

H. VEEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ELK HUIS HEEFT Z'N GRENS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **H. VEEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kees Kruitkamp	een arbeider
Lies Kruitkamp	zijn vrouw
Evelien Reinders	vriendin van Lies
Miranda Heidema	medewerkster bij van Tongeren
buurvrouw Bakker	buurvrouw van Kees en Lies
van Tongeren	advokaat
ome Jan	oom van Kees
Frederik Heidema	man van Miranda

Het eerste bedrijf speelt op een woensdagavond.

Het tweede bedrijf op een zaterdagmorgen.

En het derde bedrijf speelt op een zondagmiddag.

EERSTE BEDRIJF

Eerste toneel

(Lies, Evelien, Miranda)

(Lies zit alleen op het toneel met een rekening in haar hand)

Lies: Alweer een rekening hoe moeten we deze nou weer betalen, ik voel me soms net een gevangen vis waarvan het net steeds strakker wordt aangetrokken. Rekeningen steeds maar rekeningen ze denken zeker dat we miljonairs zijn.

(Evelien een vriendin van lies komt samen met Miranda die op een advokatenburo werkt op)

Evelien: Hallo Lies, hoe gaat het?

Lies: Hallo, nou het gaat wel, dank je

Evelien: Zeg hoor eens, wij komen hier eigenlijk met goed nieuws voor jou. Mag ik jou even voorstellen aan Miranda, ze werkt op het advokaten buro van Tongeren

Lies: Hallo .. Miranda, leuk jou weer eens te zien... Kennen wij elkaar niet van school?

Miranda: Jazeker, alleen zat jij toen een klas hoger als ik. Wat leuk meid om je nog eens weer te zien.

Evelien: Kennen jullie elkaar nog van school? Dat is ook toevallig. Maar het gaat om het volgende,.... op het buro van van Tongeren hebben ze nog een secretaresse nodig. En wij hadden gedacht dat jij die baan wel zou willen hebben.

Lies: Een baan als secretaresse....? Ik....? Maar dat lijkt mij geweldig.

Miranda: Dat dachten wij al, want zo de hele dag thuis zitten, is ook maar niks.

Evelien: En vergeet ook niet, dat zoiets ook nog eens flink wat geld oplevert en dat is vast ook wel welkom.

Lies: Nou zeg dat wel,.... Kees zijn baas heeft nog nooit gehoord van loon naar werken. 's Avonds wel doodmoe thuis komen en toch maar een karig loontje verdienen.

Miranda: Kijk eens aan, dan zijn wij mooi op tijd gekomen. Maar wanneer zou jij eventueel kunnen beginnen, dan kan mijn baas daar rekening mee houden en jou eventueel nog even bellen.

Lies: Tja.... ik zou het liefst zo snel mogelijk beginnen, maar ik moet natuurlijk eerst met Kees overleggen en .. ik weet niet of die er wel zo blij mee zal zijn.

Evelien: Kees, waarom zou die er nou op tegen zijn, voor hem wordt het dan toch ook beter. Ik bedoel, met twee lonen leef je toch beter dan met één loon.

Lies: Dat is wel zo, maar Kees is nogal ouderwets opgevoedt en alhoewel het de laatste tijd al veel beter is geworden, blijft hij op bepaalde punten erg achter bij de werkelijkheid. En ben ik bang dat het nog niet mee zal vallen om hem zover te krijgen, dat ik mag gaan werken.

Evelien: Maar.... dat is toch ongelooflijk, dat er in deze tijd nog mensen zijn, met zulke ouderwetse ideeën. Ik bedoel, ik ben niet feministisch, maar ik dacht dat deze ideeën over de rolverdeling tussen man en vrouw al lang niet meer bestonden.

Lies: Helaas nog wel, mijn Kees is een lieve jongen, maar door zijn ouderwetse opvoeding, heeft hij van emancipatie en dat soort dingen nog geen kaas gegeten.

Miranda: Dat is niet zo best, maar ik denk dat je het beste maar eens met je man daar over kunt praten. Misschien valt het allemaal nog wel mee en vindt hij het juist wel leuk, dat je aan het werk wilt.

Lies: Nou, ik wil het wel eens proberen, maar ik ben bang dat dat wel eens tegen kon vallen.

Evelien: Weet je wat.... ? Zo gauw als Kees binnenkomt begin je er met hem over, wij moeten toch nog even het dorp in en op de terugweg komen wij dan nog even bij jou aan om te horen hoe het afgelopen is.

Lies: Dat is misschien nog wel het beste. Maar.... wat moeten we doen als Kees het niet hebben wil?

Evelien: Dat zien we dan wel weer, eerst maar eens afwachten hoe dit afloopt. Zeg Miranda, zullen wij?

Miranda: Dat is goed. Ik zou zeggen meid, houd je taai en laat niet met je sollen.

Lies: Ik zal mijn best doen.

Evelien: Het zal nog wel meevallen. Nou, tot straks dan (*Evelien en Miranda gaan af*)

Tweede toneel

(Lies, Kees)

Lies: Ik hoop dat Kees het goed vindt dat ik ga werken, dan is het tenminste even afgelopen met deze armoede.

Kees: (*komt vrolijk op*) Zo Lies het kippenhok is schoon. En nu zou ik wel een bakje koffie lusten.

Lies: Wacht maar, dan schenk ik het direkt even in. (*onder het koffie inschenken*) Zeg Kees weet jij wel, dat er weer een rekening is binnen gekomen?

Kees: Alweer....? Zeg Lies denken die mensen soms dat ik Freddy

Heineken ben, wat is het eigenlijk voor een rekening?

Lies: Twee kratjes bier.

Kees: Nou ja, dan wordt het natuurlijk anders,.... een mens moet zijn natje en droogje hebben. Maar het wordt toch wel steeds moeilijker om de eindjes aan elkaar te knopen, vind je ook niet?

Lies: Ja,... dat was mij ook al opgevallen. Maar Evelien is hier net geweest met een meisje van een advocatenburo en die zei dat ze daar nog een secretaresse nodig hadden.

Kees: Nou, dat is prachtig, maar ten eerste heb ik al een baan, en ten tweede heb ik ook helemaal geen papieren voor dat soort werk.

Lies: Nee, jij niet, maar ik wel. Stel je nou eens voor dat ik die baan zou nemen, dan zou het toch mooi afgelopen zijn met onze armoede.

Kees: (*verbaasd*) Maar Lies dat kan toch niet, ik bedoel.... wij willen toch graag een kind. En dan kun je toch niet gaan werken.

Lies: Ik ben toch nog niet zwanger, zoiets duurt meestal een poosje Kees en in die tussentijd zou ik toch best een beetje bij kunnen verdienen.

Kees: Geen sprake van, jij blijft maar mooi thuis.

Lies: Maar waarom dan....? Iedereen probeert toch zoveel mogelijk geld te verdienen?

Kees: Precies, ja iedereen probeert zoveel mogelijk geld te verdienen. En daardoor is er zo'n grote werkeloosheid. Als in elk gezin er maar een aan het werk zou gaan, zou het werkeloosheid probleem in een klap opgelost zijn.

Lies: (*kwaad*) Oh ja...., mag er maar één werken in elk gezin. Stel nu eens, dat ik meer zou kunnen verdienen dan jij, dan moet jij thuis blijven en mag ik aan het werk.

Kees: Natuurlijk niet, ik heb toch geen huishoudschool gedaan. Ik heb toch helemaal geen verstand van het huishouden.

Lies: De huishoudschool is wel wat anders dan alleen maar leren koken en breien. Wij hebben bijvoorbeeld ook nog engels op school gehad.

Kees: Dat weet ik wel en dat is ook erg handig als de ondertiteling wegvalt bij Dallas of Dynasty.

Lies: (*woest*) Hou mij niet voor de gek jij, ik heb teminste ook nog een secretaresse diploma.

Kees: Tja,.... toen jij klaar was met de huishoudschool en nog geen verkering had, moest je natuurlijk wel wat anders doen.

Lies: Het was anders wel mooi een vierjarige opleiding.

Kees: Ja...., het viel voor je ouders nog niet mee, om je aan de man te krijgen.

Lies: Ach...., zeur toch altijd niet zo, vent.

Kees: Nu moet jij eens goed luisteren meid Het is gewoon beter dat

jij thuis blijft, want.... wie moet er voor de burens of voor de familie zorgen, als daar eens één ziek wordt?

Lies: Dat is onze zorg toch zeker niet.

Kees: Zeg dat niet, Lies. Heb jij nog nooit van burenhulp gehoord?

Lies: Ach man, zeur toch niet zo. De burens hebben hun eigen familieleden die voor hun kunnen zorgen.

Kees: Ja, de familie van buurvrouw Bakker zeker, een zootje ruige punkers. Als één van die hanekamkereltjes weer eens bij ons in de tuin heeft rond gescharreld, zijn de kippen drie dagen van de leg af.

Lies: Nou, dat komt dan mooi uit,... we hebben toch veel te veel eieren

Kees: Hebben wij toch veel te veel eieren. Nou...., dan neem ik toch zo'n hanekam en als ik het dan met een beetje overleg speel, dan zijn ze misschien wel vijf dagen van de leg af.

Lies: Toe maar, wordt ook nog maar lollig, daar zit ik net op te wachten.

Kees: Stel je toch niet zo aan...., ik kan het toch ook niet helpen dat de buurvrouw niet aan haar familie toe te vertrouwen is. Nee als er wat gebeurt, moeten wij klaar kunnen staan om te helpen. En daarom kun jij niet aan het werk.

Lies: Nou.... en ik vind het de grootste onzin die er is. Men trekt zich ook niets van ons aan en dan moeten wij ons zeker wel wat van een ander aantrekken. Ik doe daar niet aan mee!

Kees: En ik zeg je,dat je niet aan het werk komt, afgelopen....!!

Lies: (*huilend*) Waarom moet jij altijd je zin hebben, dat vind ik gemeen.

Kees: Dat mag jij wel gemeen vinden, maar ik breng hier het geld in huis en ik ben de baas.

Lies: Niet waar, dat is gemeen...., gemeen...., gemeen

Kees: Rustig nou maar meisje, doe nou maar kalm aan. Ik ga wel even naar buiten, dan kan jij even afkoelen. (*af*)

Derde toneel

(Lies, Buurvrouw)

Lies: (*nog steeds huilend*) Waarom doet hij dat nou...., waarom ben ik verliefd geworden op een vent die zo vreselijk ouderwets is. Dat is toch niet eerlijk.

Buurvrouw: (*op*) Maar mijn lief meisje, wat is er wel met jou aan de hand. En waarom huil jij zo....?

Lies: Och,.... het is verschrikkelijk buurvrouw, Kees

Buurvrouw: Kees...., maar er is toch niets met die lieve jongen gebeurd....?

Lies: (*woest*) Lieve jongen...., och laat hem toch in de stront zakken. Die rottige keeshond

Buurvrouw: Nou....., nou....., meisje rustig maar, zo erg kan het toch niet zijn, dat je je eigen man zo moet beledigen.

Lies: Oh nee....., het is anders een verschrikkelijke tiran. Die niets anders doet, dan mij vertellen wat ik wel en wat ik niet mag doen en daar wordt ik spuugzat van.

Buurvrouw: Maar Lies, vertel me nou eerst eens wat er dan gebeurd is.... Zo komen we ook niet verder.

Lies: Ik wil gaan werken en dat mag niet van hem.

Buurvrouw: Werken, maar meisje hoe kom je daar nu zo ineens mee.

Lies: (*wat rustiger nu*) Evelien en nog een meisje waren hier om mij een baan aan te bieden, als secretaresse bij advocaten buro van Tongeren. We zouden dan mooi twee inkomens hebben en teminste een beetje meer geld verdienen..... Kees wil wel graag een kind, maar geld om een kinderkamer in te richten is er niet. En nou wil hij niet hebben dat ik ga werken.

Buurvrouw: Maar waarom wil hij dat dan niet....?

Lies: Kees vindt dat ik thuis moet zijn, als U of één van onze familieleden nog eens ziek zouden worden....

Buurvrouw: Maar dat is toch grote onzin, voor mij hoef je toch niet thuis te blijven. Daar heb ik toch mijn eigen familie voor.

Lies: Dat heb ik ook al gezegd. Maar Kees zei,.... dat hij niet erg veel vertrouwen in uw familie had.

Buurvrouw: Dat heb ik ook niet, maar het is ook weer niet zo erg,....dat ze niet voor me zouden kunnen zorgen, als ik eens ziek mocht worden.

Lies: En verder zei hij, dat er in ieder gezin eigenlijk maar één kostwinner zou mogen zijn. Om zogenaamd het werkeloosheids probleem op te lossen.

Buurvrouw: Tja,.... als je het heel zwart wit bekijkt, heeft Kees natuurlijk gelijk.... Maar ik vind niet, dat jij daar het slachtoffer van moet zijn.

Lies: Nee, ik ook niet (*begint weer te huilen*) Maar die rot Kees wil altijd zijn zin doordrijven.... Nooit doet hij eens wat ik wil, altijd wil hij de baas zijn. Ik haat hem.

Buurvrouw: Rustig nou maar, met schreeuwen en schelden kom je ook niet veel verder. Dat heb ik in al die tijd wel al geleerd.

Lies: Wat bedoelt U daarmee, buurvrouw....?

Buurvrouw: Denk jij....., dat ik vroeger geen ruzie met mijn man heb gehad... Als ik daar nog aan terug denk....., mensen dat waren nog eens ruzies....., daar stelt dat beetje gekibbel van tegenwoordig niets bij voor.

Lies: Hoezo, buurvrouw,.... was het dan zo erg?

Buurvrouw: Erg zeg jij, het was verschrikkelijk..... Het was zo erg, dat

ik mijn man eens drie dagen heb opgesloten in het kolenhok
Lies: Is het waar, buurvrouw....? En wat deed U man toen hij weer vrij kwam?
Buurvrouw: Daar praat ik liever niet over Het gaat er maar om, dat wanneer jij denkt, dat je het slecht hebt, er mensen zijn die het nog veel slechter hebben of hebben gehad.
Lies: Het kolenhok, wat een idee. Jammer dat wij niet meer zo'n ding hebben. Maar ja, U vertelt nu wel leuke verhaaltjes, maar ik heb er niks aan.... Ik zit er maar mooi mee.
Buurvrouw: Dat is waar meid, maar het is vaak zo,.... komt tijd komt raad....

Vierde toneel (Lies, buurvrouw, Evelien, Miranda)

(Evelien en Miranda komen weer op)

Evelien: Halo, Lies we zijn er weer.... en heb je al met Kees gesproken?
Lies: *(kortaf)* Ja
Evelien: Nou...., hoe is het afgelopen, viel het nogal mee?
Lies: Nee, ik mag niet werken van Kees. Hij wil het niet hebben.
Evelien: Hij wil het niet hebben, maar waarom dan niet?
Lies: Ik ben niet goed genoeg om te werken, ik mag alleen maar mijn plichten doen als buurvrouw. En meer niet.
Miranda: Verplichtingen als buurvrouw....? En daarom mag jij niet werken...., maar dat gaat toch veel te ver.
Buurvrouw: Kees is een hele lieve jongen, die ook alles voor mij doet, maar dit is inderdaad iets te veel van het goede.
Evelien: Iets.... te veel van het goede? Dit is verschrikkelijk, hier moeten we wat aan doen.
Lies: Jij hebt makkelijk praten. Maar wat moeten we dan, we kunnen toch niets doen.
Evelien: Oh nee...., nou als ik zo'n man had.... dan ging ik direkt weg. Bij zo'n man wou ik niet langer blijven.
Buurvrouw: Zeg Evelien, jij hebt zeker nog geen man.
Evelien: Eh,.... nee....,hoezo....?
Buurvrouw: Dat dacht ik al....
Evelien: Dat snap ik niet, wat bedoelt U daarmee.
Buurvrouw: Ik wou alleen maar even zeggen, dat het wel heel erg gemakkelijk is, om de eerste de beste keer dat je huwelijk echt onder spanning komt te staan, er meteen vandoor te gaan.
Miranda: Dat is inderdaad wel een heel erg gemakkelijke weg, ik geloof ook niet, dat we die kant op moeten.

Lies: Liever niet,.... nee. We zijn op het ogenblik wel even geen dikke vrienden, maar ik wil nog niet bij hem weg.

Evelien: Nou ja, zo heb ik het niet bedoeld.... Ik liet me even gaan.

Buurvrouw: Dat jullie Lies willen helpen is natuurlijk goed. Maar dan moeten jullie haar ook echt helpen en niet van de wal in de sloot.

Miranda: Daar hebt U groot gelijk aan, maar dan zie ik niet veel dingen meer wat we nog zouden kunnen doen.

Evelien: Natuurlijk wel, we gaan vechten.... We geven maar zo niet op

Lies: Vechten....? Bedoel je....., echt vechten....., Evelien?

Evelien: Nee, natuurlijk niet. Niet met de handen vechten maar met woorden en argumenten.

Miranda: Misschien is dat zo gek nog niet. Als we met ons allen tegenover Kees gaan staan, zal hij het nooit lang vol kunnen houden en moet hij ons wel gelijk geven.

Buurvrouw: We kunnen het proberen. We hebben in ieder geval niets te verliezen. En wie weet, misschien winnen we het wel.

Lies: Ik ben bang dat jullie toch iets te optimistisch zijn. Ik geloof niet, dat Kees zich zomaar om zal laten praten.

Evelien: Dat zullen we nog wel eens zien. Reken maar Lies, dat het er hard aan toe zal gaan.

Miranda: Ik kan me best voorstellen dat iemand zijn eigen ideeën heeft. Maar als iedereen het tegendeel kan bewijzen, dan zul je op het laatst toe moeten geven.... Dat kan gewoonweg niet anders.

Lies: Laten we hopen dat je gelijk hebt. Maar ik denk, dat Kees niet zo gemakkelijk zal toegeven, daarvoor ken ik hem toch iets te goed.

Vijfde toneel

(Lies, buurvrouw, Evelien, Miranda, Kees)

(Kees komt weer op)

Evelien: We hebben geen naaikransje, maar we hebben hier een crisiszitting.

Kees: Nou,.... nou,.... een crisiszitting, dat is niet mis. En doet U daar ook aan mee, buurvrouw?

Buurvrouw: Ja en nee. Want hoewel ik met de meisjes meevoel, houd ik me toch liever maar een beetje op de achtergrond.

Kees: Zo....., zo.... en hier hebben we zelfs een dame die ik helemaal niet ken. *(geeft Miranda een hand)* Hallo, ik ben Kees.

Miranda: Dat had ik wel al gedacht. En ik ben Miranda en ik werk op het advocaten bureau van van Tongeren.

Kees: Kijk eens aan, er is zelfs officiële rechtshulp bij, nou zo te zien is het wel een serieuze crisis. Mag ik ook weten, wie het slachtoffer van

jullie crisisberaad is....?

Evelien: Dat mag jij niet alleen weten, maar je moet het zelfs weten....

Jij bent het namelijk zelf.

Kees: Ik...., wat heb ik nu weer uitgespookt dan....?

Miranda: Jij wilt Lies niet bij ons laten werken.... En nu willen wij door argumenten jou overhalen, om Lies alsnog bij ons te laten werken.

Kees: Aha...., dus die hele crisisberaad is niets anders dan inmenging in andermans privezaken...., waar jullie niets mee te maken hebben.

Evelien: Oh nee...., wij vinden dat iemand die zijn vrouw zo behandelt, hardhandig aangepakt moet worden.

Kees: Kijk nou eens aan...., hardhandig aanpakken, zei je? (*kwaad*) Het wordt tijd, dat je eens een man op gaat zoeken die jou eens hardhandig aanpakt, misschien dat je dan eens leert om je niet met dingen te bemoeien, die je niets aangaan.

Evelien: (*ook kwaad*) Als alle mannen zo waren als jij Kees Kruitkamp, dan zou ik niet eens een man willen hebben.

Kees: Dat zeg je ook alleen maar, omdat je wel weet dat je waarschijnlijk toch nooit een man zal krijgen. Wie wil er nou met zo'n woeste feministe als jij trouwen.

Buurvrouw: Hier was ik al bang voor, zinloos gescheld tegen elkaar aan.... Hier schieten we niets mee op.

Miranda: U hebt gelijk, hier schieten we inderdaad niets mee op. We lossen dit probleem op, door het spelen van een spel.

Lies: Een spel...? Wat bedoel je daar nou weer mee, Miranda?

Kees: Komt niets van in. Geen spelletjes met vier vrouwen ik heb aan mijn eigen genoeg, dank u....

Miranda: Nee man geen sexspelletjes, ik bedoel een spel tussen jou en Lies. En de winnaar van jullie tweeën mag beslissen of Lies wel of niet mag gaan werken.

Kees: Daar ben ik direkt voor, ik ken maar een spel waar bijna alle vrouwen goed in zijn. En dat is....

Evelien: (*valt in*) Vieze sexist.....!

Kees: Maak je maar geen zorgen Evelientje,.... jij hoort niet bij die bijna alle vrouwen. (*spottend*) Ouwe vrijgezelle sok.

Lies: Kees hou onmiddellijk op. Evelien is mijn vriendin en ik wil niet hebben dat jij zo tegen haar praat. Heb je dat goed begrepen....?

Kees: Ja...., ja...., rustig maar, ik bedoelde het niet zo, maar ze vraagt er zelf ook een beetje om.

Miranda: Nou, wat denken jullie er van, zullen we deze ruzie door middel van een spel oplossen?

Lies: Ik weet het niet, wat zegt U er van, buurvrouw?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto